08/07/2020

Η Ιερά Μητρόπολη Βεροίας για τον νέο διάκονό της

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Χθες, Τρίτη 7 Ιουλίου, η Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας απέκτησε έναν νέο Διάκονο, τον π. Κοσμά Καραγιάννη, ο οποίος τα τελευταία χρόνια στελεχώνει με ζήλο και αυταπάρνηση το Γραφείο Τύπου αυτής και έχει συμβάλλει αποφασιστικά στην αναμόρφωση και τον εκσυγχρονισμό του.

Οι συνεργάτες του Γραφείου Τύπου της Ιεράς Μητροπόλεως του εύχονται ολόψυχα «με τον ίδιο ζήλο, οπλισμένος τώρα και με τη Θεία Χάρη, να πληροφορήσει την Διακονία του και να πολλαπλασιάσει τα χαρίσματα που του έδωσε ο Θεός».

Η χειροτονία του π. Κοσμά, αδελφού της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά και στελέχους του Γραφείου Τύπου και του Γραφείου Νεότητος της Ιεράς Μητροπόλεως, έγινε κατά την πανήγυρη της Ιεράς Μονής Αγίας Κυριακής στο Λουτρό Ημαθίας από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονα.

Σημειώνεται ότι ο νέος διάκονος συγχρόνως φοιτά στη Θεολογική Σχολή του Α.Π.Θ.

Κατά την ομιλία του ο Σεβασμιώτατος είπε μιλώντας πατρικώς: «*Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε», διαβεβαιώ-νει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος τούς χριστιανούς τῆς Γα-λατίας, ὅπως ἀκούσαμε στό σημε-ρινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα. Καί δέν εἶναι ἡ μοναδική φορά κατά τήν ὁποία ὁ μέγας ἀπόστολος χρη-σιμοποιεῖ ἀνθρώπινες εἰκόνες γιά νά περιγράψει τήν ἄρρηκτη σχέση πού ἔχει καί θά πρέπει νά ἔχει ὁ πιστός μέ τόν Χριστό, μία σχέση πού δέν περιορίζεται σέ μία τυπι-κή τήρηση τῶν ἐντολῶν του, ἀλλά ἐπεκτείνεται στήν ταύτιση τοῦ πιστεύοντος μέ τόν Χριστό.*

Ἡ βάπτιση στό ὄνομα τοῦ Χρι-στοῦ δέν καθαρίζει τόν ἄνθρωπο ἁπλῶς ἀπό τόν ρύπο τῆς ἁμαρτίας, παρέ-χο-ντάς του τή συγχώρηση, ἀλλά καλύπτει καί τή γυμνότητα, τήν ὁποία ἡ ἁμαρτία δημιουργεῖ, ὅπως γνωρίζουμε ἀπό τήν ἱστορία τῶν πρωτοπλάστων, πού αἰσθάν-θηκαν ὅτι εἶναι γυμνοί, ὅταν πα-ρή-κου-σαν τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ. Καί τήν καλύπτει ὄχι μόνο μέ ὁποιοδήποτε ἔνδυμα ἀλλά μέ τόν ἴδιο τόν Χρι-στό. Γι᾽ αὐτό καί γρά-φει ὁ ἀπόστο-λος Παῦλος «ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβα-πτίσθητε, Χριστόν ἐνε-δύσασθε».

Αὐτό τό ἔνδυμα τοῦ Χριστοῦ πού συνοδεύει τόν κάθε ἄνθρωπο ἀπό τήν ἡμέρα τῆς βαπτίσεώς του μέ-χρι τό τέλος τῆς ζωῆς του, ἐάν ὁ ἴδιος δέν θελήσει νά τό ἀπεκδυθεῖ μέ τήν παρακοή τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καί τήν ἀπομάκρυνσή του ἀπό Αὐτόν, ἔφερε καί ἡ ἑορταζο-μένη ἁγία μεγαλομάρτυς Κυριακή, ἡ προστάτις καί ἐφόρος τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, καί αὐτό ἀγωνίσθη-κε στή σύντομη ἐπίγεια ζωή της νά τό διατηρήσει ἀκηλίδωτο καί ἀμίαντο, διατηρώντας γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος τῆς τό εἶχε προσφέρει, τήν ἁγνότητα τῆς ψυ-χῆς καί τοῦ σώματός της καί προσφέροντας στόν Χριστό ὡς ἀντάλλαγμα τήν ἀποκλειστικότη-τα τῆς ἀγάπης της καί τῆς πιστ-ό-τητός της στό Ὄνομά του.

Γι᾽ αὐτό καί ὅταν τῆς ζητήθηκε νά ἀρνηθεῖ τήν πίστη της στόν Χρι--στό καί νά νυμφευθεῖ ἕναν πλούσιο εἰδωλολάτρη, ἐκείνη, ἄν καί μόλις εἴκοσι ἐτῶν, ἀπάντησε θαρραλέα ὅτι νυμφίος τῆς ψυχῆς της εἶναι ὁ Χριστός καί δέν ἐπι-θυ-μεῖ τίποτε περισσότερο ἀπό τή συ-νάντησή μαζί του, ἔστω καί ἄν αὐτή προϋπέθετε τό μαρτύριο. Μέ τό ἴδιο θάρρος ὑπέμενε καί τά ποι-κίλα καί πολυώδυνα βασανιστή-ρια στά ὁποῖα τήν ὑπέβαλε ὁ ἡγε-μόνας προκειμένου νά τήν ἀνα-γκά-σει νά ἀρνηθεῖ τήν εἰς Χριστόν πίστη της, στήν ὁποία ἐκείνη πα-ρέ-μενε σταθερή καί

ἀμετακίνητη, ἐπαναλαμβάνοντας μέ τή στάση της τούς λόγους τοῦ οὐρανοβά-μο-νος ἀποστόλου Παύλου ὅτι τίποτε δέν εἶναι δυνατόν νά τήν χωρίσει ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, καί ὅτι γιά ἐκείνη ἦταν «τό ζῆν Χρι-στός καί τό ἀποθανεῖν κέρδος». Καί ἔτσι παρέδωσε τήν ψυχή της ἐνδεδυμένη μέχρι τέλους τόν Χρι-στό, γιά νά λάβει τόν μαρτυρικό στέφανο καί νά εὐφραίνεται αἰω-νίως στόν οὐρανό, ἀλλά καί νά τιμᾶται καί νά δοξάζεται ἀπό τήν ἐπί γῆς στρατευομένη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτή, λοιπόν, τήν ἡμέρα, κατά τήν ὁποία ἡ τοπική μας Ἐκκλησία ἑορτάζει τή μνήμη της στήν πα-νη-γυρίζουσα ὁμώνυμη Ἱερά Μονή της στέκεσαι ἐνώπιον τοῦ Ἱεροῦ Βήματος γιά νά ἐνδυθεῖς καί σύ τόν Χριστό. Διότι ὁ Χριστός εἶναι ὁ Μέγας Ἀρχιερεύς καί αὐτοῦ διάκο-νος θά γίνεις ἀπό σήμερα, πραγ-μα-τοποιώντας τήν ἐπιθυμία καί τόν πόθο, τόν ὁποῖο ἀπό πολλά χρόνια καλλιεργοῦσες στήν ψυχή σου. Θά γίνεις σέ λίγο διάκονος τοῦ Χρι-στοῦ, διάκονος τῆς Ἐκκλη-σίας του, ἐνδυόμενος διά τῶν χειρ-ῶν τοῦ Ἐπισκόπου σου τόν Χρι-στό. Διότι ἡ χάρη τῆς ἱερωσύ-νης, τῆς ὁποίας τόν πρῶτο βαθμό θά λά-βεις διά τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Πα-να-γίου Πνεύματος, πού θά κα-τέλ-θει γιά νά ἀναπληρώσει τά ἐλ-λεί-ποντα καί νά σέ καταστήσει ἄξιο διάκονο τῆς Ἐκκλησίας, θά σέ ἐν-δύσει μέ τόν Χριστό.

Στό ἑξῆς δέν θά εἶσαι αὐτό πού ἦσουν μέχρι τώρα, ἀλλά θά φέρεις τόν Χριστό, θά διακονεῖς τόν Χρι-στό, θά ὑπηρετεῖς στό ἱερό Θυσια-στήριο.

Σέ γνωρίζω ἀπό πολλῶν ἐτῶν καί γνω-ρί-ζω τόν ζῆλο καί τήν ἀγάπη σου γιά τήν Ἐκκλησία καί τό ἔργο της. Γνωρίζω τόν πόθο σου νά διακο-νή--σεις τόν Χριστό, ἀφιερώνοντας τή ζωή σου σέ Ἐκεῖνον. Αὐτή τήν ἐπιθυμία σου εἶχα τή δυνατότητα νά τήν παρακολουθήσω τά τελευ-ταῖα τρία χρόνια ἐκ τοῦ σύνεγγυς στήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Δοβρᾶ, καί παράλληλα νά διαπι-στώ-σω τήν ὑπακοή σου, τήν προ-θυμία σου καί τή διάθεσή σου νά ἐργασθεῖς καί νά συνεργασθεῖς στό ἔργο τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, παράλληλα μέ τίς σπουδές σου στή Θεολογική Σχολή τοῦ Α.Π.Θ.

Σέ λίγο θά ἐνδυθεῖς τή χάρη τοῦ Χριστοῦ. Μήν λησμονήσεις ποτέ αὐτή τή στιγμή καί αὐτή τή μεγά-λη τιμή πού σοῦ κάνει ὁ Χριστός καί ἡ Ἐκκλησία διά τοῦ Ἐπισκό-που σου. Μή λησμονήσεις ποτέ, παιδί μου, τίνος εἶσαι διάκονος καί τί ζητᾶ Ἐκεῖνος, ὁ Χριστός, ἀπό τούς δια-κό-νους του. Ἀγωνίζου νά διατη-ρή-σεις καί νά αὐξήσεις τή χάρη πού θά λάβεις σήμερα, μέ τήν ὑπα-κοή σου, μέ τήν ταπείνωσή σου, μέ τήν καθαρή ζωή σου, μέ τήν προσήλωση καί τήν ἀφοσίωσή σου στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, στή λειτουργική ζωή, στή διακο-νία τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ. Ἀγωνίζου νά διατηρεῖς τόν ἑαυτό σου, τήν ψυχή σου, τή σκέψη σου, τήν καρδιά σου, τό σῶμα σου κα-θα-ρά ἀπό τοῦ κόσμου καί ἀφο-σιω-μένα μόνο στόν Χριστό, ὁ ὁποῖος σοῦ κάνει σήμερα αὐτή τή μεγάλη τιμή, νά σέ συγκαταριθμεῖ μεταξύ τῶν διακόνων του.

Στή νέα σου αὐτή ζωή θά σέ ἐνι-σχύει καί θά σέ στηρίζει πάντοτε ἡ πατρική ἀγάπη καί εὐχή τοῦ Ἐπι-σκόπου σου, μαζί μέ τήν ἀγάπη καί τίς εὐχές τοῦ Ἁγίου Καθηγουμένου, τῶν πατέρων τῆς Μονῆς τῆς Παναγίας Δοβρᾶ, τῶν πατέρων τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως καί τῶν συμπροσευχομένων σήμερα κατά τή χειροτονία σου, ἀλλά καί τῶν εὐλαβῶν γονέων σου καί τῆς ἀδελφῆς σου, ἡ ὁποία προσεύχεται μέ τόν δικό της τρόπο, καί ἰδι-αι-τέ-ρως τῆς μητέρας σου, τῆς Ὀλυμπίας, οἱ ὁποῖοι μέ χαρά στήριξαν τήν ἐπιλογή σου νά ἀφιερωθεῖς στήν Ἐκκλησία, ἀλλά καί σοῦ ἔδωσαν μέ τή ζωή τους παράδειγμα πίστε-ως, ὑπομονῆς καί ἀγάπης.

Σοῦ εὔχομαι πατρικά διά πρε-σβει-ῶν τῆς ἑορταζομένης ἁγίας μεγα-λο-μάρτυρος Κυριακῆς καί τοῦ προ--στάτου σου ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτω-λοῦ νά καταστεῖς ἄξιος διά-κονος τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλη-σίας καί νά πληροφορεῖς τοῖς πᾶσι τή διακονία σου πρός δόξαν Θεοῦ καί χαρά ὅλων ὅσων σέ ἀγαποῦ-με.

Ἔχε ὑπόψη σου, παιδί μου, ὅτι ἔχεις ἕνα ὄνομα, τό ὁποῖο γιά μᾶς τούς Ἕλληνες εἶναι ἱερό καί εἶναι καί ἐθνικό. Διότι ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὑπῆρξε πρωτίστως μοναχός ἀλλά στή συνέχεια ἔγινε ἕνας ἱεραπόστολος τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἑλλάδος. Ἔχε ὑπόψη σου αὐτά τά δύο, ἐσύ θά διακονήσεις καί τόν Χριστό καί τήν Ἑλλάδα, μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς σου, μέ τό πιστεύω σου καί μέ τήν ἐν γένει ἀναστροφή σου.

Εἴσελθε εἰς τήν χαρά τοῦ Κυρίου νά λάβεις τόν πρῶτο βαθμό τῆς ἱερωσύνης.

Τι είπε ο νέος διάκονος

Νωρίτερα, κατά την ομιλία του ο υποψήφιος διάκονος π. Κοσμάς Καραγιάννης τόνισε:

«Σεβασμιώτατε, σεπτέ μου Γέροντα και Ποιμενάρχα της καθ' ημάς Ιεράς Μητροπόλεως,

Σεβαστοί πατέρες,

Ευλαβέστατες μοναχές,

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί και ευλαβείς προσκυνητές

της Ιεράς Μονής,

«Οἱ τῷ αἵματι Χριστοῦ τάς ψυχάς σφραγισθέντες...αἷμα ἅγιον ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύζον ἡμῖν...μετ᾽ εὐφροσύνης πνευματικῆς ἀντλήσωμεν» (ιδιόμελον Λιτής), ακούσαμε τον ιερό υμνογράφο να θεολογεί ψάλλοντας επί τη ιερά μνήμη της Αγίας Παρθενομάρτυρος του Χριστού Κυριακής. Μία πηγή πλουσιόδωρη, μία «βρύσις πολύκρουνος» η ιερή μορφή της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακής που ιδιαίτερα τιμά η Ιερά μας Μητρόπολη στην Ιερά αυτή Μονή. Μία πηγή στην οποία μας καλεί η εκκλησία να προσέλθουμε, όχι για να λάβουμε μόνο ιάματα και θεραπείες, αλλά κυρίως για να διδαχθούμε όλοι εμείς οι χριστιανοί, οι σφραγισμένοι με το αίμα του Σωτήρος Χριστού, το ένθεο παράδειγμα της τέλειας αφιέρωσης της στον δημιουργό Θεό. Άλλωστε αυτό υποδηλώνει και το όνομα της, Κυριακή. Αυτή που ανήκει αποκλειστικά στον Κύριο. Αυτή που αφιέρωσε την ψυχή και το σώμα της στον Νυμφίο Χριστό. Αυτή που ανατέθηκε εκ κοιλίας μητρός στον Δημιουργό της. Αυτή που με τον μαρτυρικό θάνατο της προσέφερε την ζωή της στον Κύριο.

Η σημερινή μνήμη λοιπόν της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακής που προσάρμοσε την ζωή της ανάλογα με την κλήση της αποτελεί και για εμένα, που σήμερα χάριτι Θεού και αρχιερατικώ κελεύσματι αναξίως προσέρχομαι για να λάβω τον πρώτο βαθμό της Ιερωσύνης, μία ιδιαίτερη ευλογία και αγαθή συγκυρία, καθώς το όνομα και μόνο της Αγίας αποτελεί διαρκή υπόμνηση της ιδιότητας του κληρικού. Εάν λοιπόν με μία λέξη θα επιχειρούσε κάποιος να ονοματίσει τον κληρικό, η προσφορότερη θα ήταν η ομώνυμη με την κλήση της Αγίας, Κυριακός. Ο κληρικός είναι αυτός που ανήκει αποκλειστικά στον Κύριο. Ο κληρικός είναι αυτός που απαρνείται την συμβατική ζωή του κόσμου και αφιερώνει τον εαυτό του στην Εκκλησία. Ο κληρικός είναι Κυριακός. Άλλωστε, ήδη από την Παλαιά Διαθήκη αποκλειστικά αφιερωμένους στον Εαυτό του ήθελε ο Θεός τους λειτουργούς του, γι᾽ αυτό και πρόσταξε στον Μωυσή να προσαρμόσει στην τιμία κεφαλή του Ααρών την επιγραφή «Ἁγίασμα Κυρίου»(Εξ 28,32), αφιέρωμα στον Κύριο, ιερό ανάθημα, προσφορά ευπρόσδεκτη και θυσία ζώσα.

Σ' αυτήν την προσφορά ο Κύριος αντιπροσφέρει τη Χάρη του Παρακλήτου Πνεύματος. Στην Παρθενομάρτυρα Αγία Κυριακή αντιδωρήσατο το στεφάνι της Αγιότητας και στον κυριακό κληρικό προσφέρει το αντίδωρο της Ιερωσύνης. Και τότε ο χοϊκός άνθρωπος γίνεται λειτουργός των θείων μυστηρίων, ιερός, ιερέας και περιαυγάζεται με τόση δόξα που ο προστάτης Άγιος μου, Ισαπόστολος Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, σημειώνει «ὅλος ὁ κόσμος νὰ παρακαλέσῃ τὸν Θεὸ δὲν δύνανται νὰ τελειώσουν τὰ Ἄχραντα Μυστήρια, καὶ ἕνας ἱερεύς, ἔστω καὶ ἁμαρτωλός, δύναται μὲ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ τὰ τελειώσῃ», και πάλι «ἂν τύχῃ ἕνας ἱερεὺς καὶ ἕνας βασιλεύς, τὸν ἱερέα νὰ προτιμήσῃς· καὶ ἂν τύχῃ ἕνας ἱερεὺς καὶ ἕνας ἄγγελος, τὸν ἱερέα νὰ προτιμήσῃς, διότι ὁ ἱερεὺς εἶνε ἀνώτερος ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους».

Με ρίγη λοιπόν συγκινήσεως και έχοντας συναίσθηση της αναξιότητος μου προσέρχομαι και εγώ σήμερα προ των βαθμίδων του Ιερού Θυσιαστηρίου για να διαβώ τα προπύλαια της Ιερωσύνης, λαμβάνοντας τον πρώτο βαθμό της. Προ διετίας ασπάστηκα το μοναχικό πολίτευμα παραδίδοντας τον εαυτό μου στην Εκκλησία. Σήμερα, υπήκοος γενόμενος στη φωνή του Επισκόπου ολοκληρώνω την αυτοπαράδοση μου γνωρίζοντας ότι ακόμα και εάν προσφέρουμε στον Κύριο τα πάντα και περατώσουμε με συνέπεια την διακονία μας οφείλουμε να ομολογούμε κατά τον Κυριακό λόγο ότι «δοῦλοι ἀχρεῖοι ἐσμέν»(Λκ 17,10). Γι αυτό και δεν προσέρχομαι έχοντας εμπιστοσύνη στην δική μου διάθεση ή στις πενιχρές μου δυνάμεις αλλά στο έλεος του Κυρίου και στην διαβεβαίωση του «τόν ἐρχόμενον πρός με, οὐ μή ἐκβάλλω ἔξω» (Ιω 6,47) . Έχοντας, λοιπόν, απόλυτη πεποίθηση στην χάρη του Κυρίου εκ βαθέων Τον ευχαριστώ οφειλετικώς για τις πολλές ευκαιρίες που μέχρι σήμερα παρουσίασε στην ζωή μου κατευθύνοντας τα βήματα μου στις ιερές αυλές του.

Με αισθήματα ευγνωμοσύνης, όμως, στρέφω τον λόγο μου και προς τους δύο ανθρώπους που σήμερα επιτελούν την προσφορά του υιού τους στην Εκκλησία. Με συγκίνηση, λοιπόν, ευχαριστώ θερμά τον πατέρα μου Νικόλαο και την μητέρα μου Ολυμπία γιατί μιμήθηκαν το παράδειγμα των γονέων της Αγίας Κυριακής, όχι δίνοντας μου ένα όνομα που υποδηλώνει την προσφορά μου στον Κύριο, αλλά προσφέροντας μου τον πολύτιμο θησαυρό της πατροπαράδοτης ευσέβειας, της αγάπης για την Εκκλησία καθώς και όλα τα μέσα για την υλική και πνευματική μου τελείωση. Πάνω από όλα, όμως, τους ευχαριστώ ολόψυχα για την καρδιακή ευχή και συγκατάθεση τους να ακολουθήσω τον δρόμο που πόθησα από την παιδική μου ηλικία. Συγκινούμαι, λοιπόν, σήμερα γιατί αισθάνομαι και τα δικά τους χέρια υψωμένα προς τον Θεό, όχι μόνο για να προσευχηθούν, αλλά κυρίως για να

αντιπροσφέρουν στον Θεό το τέκνο που τους χάρισε.

Άλλωστε, μέσα στην οικογένεια μας είχαμε πάντοτε το φιλότιμο παράδειγμα της παράδοσης στο θείο θέλημα, της πολυαγαπημένης αδερφής μου, Ιωάννας. Αυτή την ημέρα που ο Κύριος με αξιώνει να μετάσχω στην αγιαστική χάρη του πρώτου βαθμού της Ιερωσύνης αισθάνομαι ότι προσκομίζω στον Θεό και την δική της αγόγγυστη θυσία και προσφορά του εαυτού της στον Θεό. Η ιδιόμορφη ασθένεια της μπορεί να της στέρησε την κίνηση και τον λόγο παρά ταύτα στα μάτια της πάντοτε βλέπω ξεκάθαρα την πιο ζωντανή εικόνα της παρουσίας του Θεού. Ο δικός της Σταυρός, ο δικός της αγώνας δεν στάθηκαν ικανά να κάμψουν την έμφυτη δοξολογική διάθεση που είναι ριζωμένη βαθιά μέσα στον άνθρωπο. Με αδελφική αγάπη και δέος αφουγκράζομαι την νοερή προσευχή της, παρόλο που σήμερα η υγεία της δεν της επιτρέπει να βρίσκεται στο Ναό και λίγο πριν εισέλθω στα Άγια των Αγίων μεταφέρω στον Θεό και τον δικό της λόγο ευχαριστώντας την ολόθερμα για το σιωπηλό αλλά τόσο κραυγαλέο παράδειγμα της.

Την ιερή αυτή στιγμή μνημονεύω της αγάπης των κατά σάρκα και πνεύμα συγγενών μου που σήμερα παρίστανται στην χαρά του μυστηρίου. Ιδιαιτέρως του ευσεβούς ζεύγους των παππούδων μου Στέργιου και Αθανασίας για την στήριξη και συμπαράσταση τους στην μέχρι τώρα ζωή μου. Οφειλετικώς ευχαριστώ σήμερα και την πνευματική μου οικογένεια, όλους τους πατέρες της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά εν τω προσώπω του Καθηγουμένου πατρός Παντελεήμονος Κορφιωτάκη. Η αδελφότητα αποτελεί για όλους μας ένα ακύμαντο λιμάνι στην μητρική αγκάλη της Παναγίας μας και κάτω από την σκέπη του Αγίου Λουκά.

Η πατρική μέριμνα Σας, Σεβασμιώτατε, μου έδωσε την ευκαιρία να ενταχθώ στο δυναμικό των Γραφείων της Ιεράς Μητροπόλεως και να διακονήσω στο Γραφείο Τύπου και εσχάτως στο Γραφείο Νεότητος. Επιθυμώ λοιπόν να ευχαριστήσω όλους τους πατέρες με πρώτο τον Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως μας Αρχιμ. Αθηναγόρα Μπίρδα για την μέχρι σήμερα συνεργασία μας και να ζητήσω συγνώμη για τυχόν ελλείψεις μου. Ιδιαίτερα επιθυμώ να ευχαριστήσω τον π. Γεράσιμο Μπεκέ για την εμπιστοσύνη που μου έδειξε εξ αρχής στο γραφείο τύπου, καθώς και τον π. Αντώνιο Σισμανίδη για την στήριξη του. Θα ήταν παράλειψη να μην ευχαριστήσω τον Αρχιδιάκονο π. Παντελεήμονα Παπαεμμανουήλ που μου στάθηκε σαν πραγματικός αδελφός.

Από τα βάθη της καρδιάς μου επιτρέψτε μου, αγαπητοί αδελφοί, να ευχαριστήσω και εσάς τους σεβαστούς πατέρες, τις ευλαβέστατες μοναχές, τους συγγενείς και φίλους που σε λίγο θα ενώσετε τις προσευχές σας με τον Επίσκοπο για την είσοδο μου στον πρώτο βαθμό της Ιερωσύνης.

Και καθώς ατενίζω το Ιερό Θυσιαστήριο και την αγία κόγχη που το περιβάλλει, το βλέμμα μου σταματά σε μία ιερή μορφή. Το ιεροπρεπές του σχήματος, το

αρχιερατικό ωμοφόριο, τα ευλογημένα άμφια και ο κεκοσμημένος στέφανος στην ιερά κεφαλή παραπέμπουν σε κάτι υπερβατικό, ουράνιο. Παρά ταύτα, ανήκει στην γη αλλά έχει λάβει από τον Θεό το χάρισμα καθώς υψώνει τα χέρια του να κατεβάζει τον ουρανό στην γη και να μεταποιεί τους γήινους ανθρώπους σε λειτουργούς των ουρανίων μυστηρίων. Είναι ο Επίσκοπος, ο Μητροπολίτης και Ποιμενάρχης της τοπικής μας Εκκλησίας. Ακόμη από τα χρόνια της παιδικής μου ηλικίας, αυτή ήταν η εικόνα που είχα για τον σεβαστό Γέροντα μου. Πάντοτε τον έβλεπα μπροστά στην Αγία Τράπεζα να λειτουργεί και να αγιάζει το ποίμνιο. Και αυτήν την εικόνα είχα την μεγάλη ευλογία να εντυπώνω μέσα μου και να αποτυπώνω στα τέσσερα αυτά χρόνια που μου εμπιστεύθηκε την διακονία να τον ακολουθώ ως μέλος του γραφείου τύπου στις πολυάριθμες λατρευτικές του πράξεις. Πάντοτε γαλήνιος, προσηλωμένος, ενίοτε μεταρσιωμένος, προσηνής στο ποίμνιο, φλογερός στο λόγο, ακάματος στην ψαλμωδία, ποιμένας, πατέρας, Επίσκοπος.

Σας ευχαριστώ, Σεβασμιώτατε, για την μεγάλη ευλογία που μου δώσατε να βιώσω δίπλα σας το λειτουργικό ήθος της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Σας ευχαριστώ για την αγάπη και την συμπαράσταση σας. Σας ευγνωμονώ για την ανάπαυση που μου προσφέρατε παιδιόθεν κάτω από το ωμοφόριο σας. Κυρίως, όμως, σας ευχαριστώ διότι σήμερα μου προτείνεται παρόλη την αναξιότητα μου, την ευλογημένη δεξιά σας για να εισέλθω αυτή την φορά μαζί σας στο ιερό θυσιαστήριο, ως διάκονος των μυστηρίων. Η δωρεά αυτή της χάριτος γνωρίζω ότι είναι ανεκτίμητη και η ευθύνη μεγάλη, αλλά, ελπίζω στο έλεος του Κυρίου και στην δική σας πατρική καθοδήγηση.

Καί νῦν, ἰδού προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεί καί Θεώ ἡμῶν μετάδος μοι Δέσποτα ἅγιε τόν πρῶτο τῆς Ἱερωσύνης βαθμόν».

Περισσότερες φωτογραφίες μπορείτε να δείτε εδώ